

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren bij COLLEÉ, uitgever en eigenaar van lit. blad. — Abonnementsprijs 5 fr. Alle teendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan de uitgever, Grote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN:

Reklamen, vonnissen en andere artikels, vóór en binnens in het blad 1 fr. den drukregel.

15 centiem het nummer.

Een dag van christelijk verblijden.

Onder het vele dat wij tijdens de bezetting moesten derven, onder al hetgeen maakte dat is stadelijk bestaan, ons Tongersch leven toenmalig geschiedde en gewijzigd werd, en aanhoudend het vreesd dat we zouden dat is gemiddeld kwam nog deze omstandigheden, dat alle openbaar leven, alle buitengewoon van burgerschap was geschorst. De Vlaming houdt er aan op straat te komen, uit te pakken met hetgeen hij verzamelt, leeuw bracht ter eere der gemeente, der idee, der partij waaraan hij behoort. Onze opzien, stoten processies, gingen toch zooud gepaard aan Vlaanderen kunstzinnig, waren de lui-richtige uiting van. Het verhaal onzer feesten en nationale bijeenkomsten, uit ziele hartigheid aan onze volksgeschiedenis. En dat is was gedaan onder de ruim vierjarige bezetting; geen stoten, geen processies, vooral meer! De lange dagen van het hoone jaargetijde verliep, zonder het kermisfeest, ter, zonder dien kluisrijkheid, die aert ons ontstaat, mag men zeggen, onze straten en openbare plaatsen opbeurde. O, wij weten het wel, tijdens de eindeloze reed, dat de snood-lander hier de voet voor-treff, dat van nu en nu, het is menigmaal ziele toestemming aangeboden, ziele hulp bij ons opgedrongen om hier de recessie weer in te richten. Maar dat kon niet. Wie stelt zich eendag van christelijke feestelijkheid voor, onder de hoede van vreemde ideën: is de God van Vrede openbaar gehuld, door hen die her Broedermaand zijn konen plegen!

Maar verleden Zondag hebben wij, terug vrij worden, na den vijand van onze dorpel en re te hebben gekend, ons hart mogen open aan de ziele bespiegelingen, aan den her-sterken, aan de vrome gedachten aan den procesdijag. Verleden Zondag, hebben wij weer onze bevestiging gevoeld, is de gewaarwording dat wij ofkomen waren aan juk en doodsgevaar ons ieper dan nog toen den geest gezonken. Bij et geschal der klarenen, bij den toon van het wijld lijd dat tot verheerlijking van Christus, ings onze openbare wegeuis aangebeven werd, ij die entelbare rij van lichten, die wij door zze straten zagen kronkelen als latijnenis en gelof in liefde tegenover het g' of begin-sterken, hebben wij dui-lijker aan ons ont, geweld dat het noode en snoodo oorhijwas. Weer hebben wij die welde van vlaggen ge- en in die duizenden, die in openbaren weg rruvden, onze pimen en straten, knielend der don zegen van Godes hevestigde aan we-gei!

Kon de oorlog die heden officieel eindigt, inden die jaren van leed en smart, van wrete a moordelicheit, wat beter besluten en afge-eld worden dan door deze openbare verering in onzen Christus, die toch Dagne is geweest te eerst tegen den oorlog, ook wam? Die zelf dide sterven, om het beginsel van den krijg s doodden, die wilde vermoord worden om den mensch te leeren, tot waar zijne diorliche drif-ten hem brengen zouden? Moge het voortaan eeuwige vrede zijn en liven, niet alleen onder de volkeren maar an de haarden, in de gemeenten. In den dag an wij de rede raad en hule zinnen vragen an, die door ons in het op-ubbaar werd ge-ent en aanroepen, zal dit zalig vooruitdicht awerkstellig zijn. Er is maar die vone weg.

aze processie van 't Heilig Sakrament heeft

verleden zondag, door een oprecht zomeweder begunstigd, haren gewonen omloop door de straten onzer stad gekoafd. Al die buizen, op den doortocht van den stoet e gelegen, waren versierd en bevlagd. Haasten wij ons te zeggen, dat deze processie waarlijk prachtig geweest is, en niet moet ondergevoen voor die van vroegere jaren. De Tongenaren, zowel als de talrijke vreemdelingen die vol eerbied den godsdienstigen stoet zagen voorbijtrekken, konden niet genoeg hunne be-wondering uitdrukken over de kunstige en smaakvolle versieringen der rustaltaren, de schoone en godsdienstige groepen, den rijkdom en verscheidenheid der kleedren en costumen van mannen en Engelen, die statig en inge-toegen voorbijtrokken, terwijl de zon hare gulden stralen wierp op de zuwenode bannieren en de glanzende kazuifels onzer priesters.

Iedereen is wonderde ook de delijge houding en de oprechte godsvrucht onzer scholieren, der Congregatiën en Geboelichappen, die bij-zonder talrijk vertegenwoordigd waren, vooral door de mannen, en de goede ord; en samenhang der verschillende groepen die de schoo-nheid van den stoet nog maar deden uitkomen en hem d'is te indruk wekkender maakten. De Koninklijke Harmonie der Concordia, onder de leiding van Meester Duyssens, luisterde de processie op door hare keurige en met kunst uitge-voerde muziek. Het Allerheiligste was gevolgd door de Heeren Burgemeester en Schepenen, de katholieke leden van den gemeenteraad, en eene afdeeling gendarmen sloot de processie.

Kortom, het was na deze vijf oorlogsjaren, eene oprecht zagetocht die de Zaligmaker door de versierde straten der stad maakte. De godsvrucht was nog eens zo innig en dankbaar nu de Heer ons van den oorlog en zijne onheil-verloft heeft. Onze bevolking heeft eens te meer getoond dat zij hou in onze processie, aan haar christen gelouf en aan hare gods-lievstige overleveringen.

Het is ons land dat het feest van de H. Drie-vuldigheid zag geboren worden, en wel de stad Luik, of liever het bisdom Luik. Iedere Zondag was wel is waar aan dat My-tery getuigd op den godsvrucht der gelovigen gevoeld behoeft om het op meer bijzondere wijze te vieren.

In de VIII eeuw werd een formulier als votiefinis ingevoerd ter eere der H. Drie-vuldigheid. Maar dit was niet genoeg: In het jaar 920 zien we den eersten feestdag invoren door Stefanus, den toenmaligen bisschop van Luik, die tevens een officie der H. Drie-Eenheid opstelde.

Althans leert ons de geschiedenis. Het zal dus twee tot drie jaar duizen jaar geleden zijn dat het H. Drie-vuldigheidsfeest be-stant.

Om aan te tonen welke uitbreiding het werk van bisschop Stefanus nam, zij gemeld dat in volgende eeuwen de grootste leeraars daarvoor waren de beroemde Orde van Cîteaux, tot, in 1343 Paus Johannes het feestvieren voor heel de kerk verplicht liet maakte. Wat de datum der feestviering betreft de heden die wij gaarne de onderteekening hadden ge-waigerd. Op zes hadden de Duitschers tegenover hen eene vloot staan geduchter dan toen de wapen-stilstand intrad. De Duitse kusten ligen on-beschermd. De mijnevelen waren geruimd en Duitschland kon niets of zo goed als niets. tegen de geweldige vloot der Entente stellen. Zijn oorlogsvloot was minder nog dan een schim en tot niet het meeste ernstig gevecht geschikt; geen destroyers meer, geen onderzeebooten, geen middel om nog mijnen te strooien. De Entente kon onmiddellijk verhoinderen dat nog eene enkele boot een Duitse haven in of uitvoer. Duitschland was ook onmachtig tegenover de verscherpte blokkade welke het bedreigde en waarvoor reeds alle maatregelen genomen waren.

Te land zelfde kritieke toestand voor de Duitschers. Langsbeen den gansen Rijn stonden de divisies der Entente oprukken gereed om het op te rukken, onder voor-waarschuwing dat de Polen te verdedigen, wat troepen samengetrokken had, geen mensch of hof weet dat ze den strijd niet aanbieden konden tegen de strijdmachten welke de Entente onmiddellijk kon doen oprukken. Duitschland kon geen oogeblik aan een ernstig defensief denken. Van zijn 2800 veldbatter-ijen en 3000 zware batterijen, bleven nog van zijn 70,000 mitrailleurers misschien 10,000; van zijn 10,000 mijners misschien 1000, enz., terwijl hun munitie en gaslabellen grootendeels door de Entente bezet waren.

Duitschland stond machteloos en moet op zijn beurt den vijand van de sterkste onder-gaan. Niet tekenen hadde den Duitse ormid-delijck te staan gekomen op eene gunstige blokkade, eene overrompeling langs den Rijn, Tiel, Bohemen en Silesie was schijnlijk, de verrijking van hunne nederheden en oogsten het bombardement van hun steden door lucht-bolletjes, enz.

En daarna hadden ze toch nog moeten tekenen. De Duitse vloot was niet in staat om de Engelse vloot te verslaan. De Duitse vloot was niet in staat om de Engelse vloot te verslaan. De Duitse vloot was niet in staat om de Engelse vloot te verslaan.

Nationale Dankbetuiging aan het Heilig Hart.

Morgen Zondag 29 Juni, is op de heuvelvlakte van Koekeberg eene grootsche godsdienstige plechtigheid ontworpen: de luisterlijke toewijding van België aan het H. Hart. Daar, in dit heerlijk landschap, waar de lomperrijke revent ziele uitmaken, zal een praalachtig optocht worden waarbinnen de beeltenis van het H. Hart van Jesus en van de hoofdstad en het land bekeerd-chen zal. Z. Em Kardinaal Mercier en een dertigtal bisschoppen en prelaten en honderden geestelijken zullen deze plechtigheid bijwonen, welke zal opgeleiderd worden door de tegenwoordige a. d. v. M. den Koning, de katholieke ministers en talrijke andere katholieke notabiliteiten.

Niet uit Brabant alleen maar uit g'nsch het land zullen de gelovigen toestroomen naar de heuvelvlakte waarens de monumentale Basiliek van het H. Hart, als blijk van de nationale erkentelijkheid oprijzen zal, en waarvan de grondvesten nog maar na den opbouw wachten. Uit de Vlaanderen, uit Antwerpen, uit Limburg, uit Luik en Henegouwen zijn belangrijke groepen bedevaarders aangekondigd. De inrichters voorzien dat drie honderd zingend gelovigen aan deze plechtigheid zullen deelnemen, indien zij door het vreesd van rustigheid wordt, een overgankelijk indruk zal achterlaten bij allen w'g het zal gegeven worden naar bij te welen. De betooging van geloof en nationale hulde aan het Hart van den Verlosser zal uit twee deelen bestaan.

In den voormiddag zal een pontifikaal Mis gecelebreerd worden bijgewoond door zins Z. M. den Koning. Na de Mis uitstalling van het H. Sacrament en toewijding van België aan het H. Hart. Het Allerheiligste zal vervolgens plechtig naar de voorloopige Basiliek gedragen worden. 's Namiddags, Aanbidding van het H. Sakrament en plechtig Lof op de heuvelvlakte. Er wordt ook aangekondigd dat generaal Rouquarolles, overste van de Fransche militair-zending te Brussel, met zijne staf-officieren, de plechtigheid zal bijwonen. Het is het middenbestuur van de « Amis du Sacré Cœur » van Koekeberg dat met de in-richting van deze grooten dag gelast is. De inwoners worden verzocht hunne huizen te bevlagen en ook, zo mogelijk, met den standaard van het H. Hart.

Als 't weder nu maar meevalt, dan zal het katholieke België eene nieuwe en schoone blad-tijde in zijne annalen kunnen boeken.

Waarmee ze bedreigd waren

dat Duitschland tekenen moest, kon niet betwifeld, wanneer men eene evenzins de

Einde van den Wereldoorlog.

Laatste wanhoopspoging.

Uitstel van 48 uren gevraagd. Gewaigerd.

In eene nota aan de Entente-mogendheden heeft de Duitse afvaardiging Maandag gevraagd het tijdsbestek voor het onderteekenen met 48 uren te verlengen. In eene nota, geteekend Clemenceau, betreffen de geallieerde en geassocieerde mogendheden dit uitstel niet te kunnen toestaan.

De Duitschers teekenen onvoorwaardelijk.

M. Hanell heeft Maandag avond om 6 ure 40 aan M. Clemenceau eene nota overhandigd meldend dat de Duitse regering bereid is onvoorwaardelijk het vdrdrag te teekenen. De Duitse vredesafvaardiging heeft daarna aan de Fransche militaire zending te Versailles eene nota overnauwendig bestemd voor de Vredesconferentie, in die welke de Duitschers bevestigen dat zij het vredesverdrag onderteekenen.

De ontvangst van 't historisch document te Parijs.

Zoohaast M. Dalata, algemeen secretaris der Vredesconferentie, de Duitse nota ontvangen had, heeft hij dezelve doen vertalen en copieeren. Omiddellijk heeft hij haar dan meegedeeld aan M. Clemenceau, Wilson en Lloyd George. Het document bestaat eene bladzijde machinschrift. De Duitse vredesafvaardiging neemt zonder voorbehoud de vredesvoorwaarden aan. Zij protesteert echter levendig tegen de harde vredesvoorwaarden en verklaart namelijk dat de militaire oer ged is.

M. Clemenceau liicht het vredesverdrag nader toe.

De Duitse afvaardiging had gemeend een verschil te hebben ontdekt in den gedrukten tekst van het vredesverdrag, den verbeterden tekst en het memorandum. M. Clemenceau heeft geantwoord dat de 2 0 exemplaren, op 19 Juni overhandigd, be-schouwd moeten worden als de eicente tekst, bevattende alle verbeteringen en wijzigingen. In eene tweede nota heeft M. Clemenceau geantwoord: 1. Dat de verklaringen van het memorandum niet tegen spreken, maar zich aanvullen, Zoo Duitschland deel maakt van den Volkeren-bond, beschikt het ook over handelsvrijheid, het heeft echter verplichtingen, die het karakter eener schadeloosstelling dragen, en deze zullen vijf jaar lang van kracht blijven.

2. Frankrijk wordt niet ontslagen de plaatselijke schulden van Elzas-Lotharingen te betalen; 3. De commissie voor Silesie wordt door de geallieerden benoemd; 4. In zake Memel bestaat er geen meeningsverschil; 5. De commissie voor Heiligeland zal beslissen of de vestingwerken aldaar ontmanteld zullen worden; 6. De Duitse spoorwegen en mijnen van Strassburg worden als publiek eigendom beschouwd. Privaat bezit kan in w'cht genomen worden; 7. Het uitzicht bestaat een maand na den vrede een lijst toe te zenden der personen die moeten uitgekeerd worden; 8. De openbaarmaking van beroepsgeheimen en vertrouwelijke mededeelingen wordt niet geacht. De scholen zullen niet onder toezicht staan en een uitvoerende macht zal op Duitsch grondgebied zich niet doen gelden; 9. Na de vredesonderhandelingen mag Duitschland documenten en voorstellen indienen om de schadeloosstelling des te spoediger uit te voeren; 10. De invoer van grondstoffen en levensmid-delen zal zooveel mogelijk bevorderd worden. De geallieerden willen helpen tot Duitschlands economische heropbouw.

Duitse nationale vergadering.

99 Stemmen meerderheid voor de onderteekening van het vredesverdrag. Het voorstel Schultze-Groeber, vragend dat de Nationale vergadering er in toestemmen zou het vredesverdrag te onderteekenen werd aangenomen met 237 stemmen tegen 138 en 5 onthoudingen. M. Bauer, voorzitter van den ministerraad, verklaarde dat de regering volmacht verleent voor de onderteekening van het vredesverdrag onder den volgende vorm: « De regering van de Duitse republiek is bereid het vredesverdrag te onderteekenen, behalve zonder daardoor te erkennen dat Duitschland de schuld van den oorlog is en zonder de verbintenissen aan te gaan door artikelen 227 tot 233 gevraagd. » Eene motie van vrouwen in de regering is aangenomen met 230 stemmen tegen 93 en 65 onthoudingen.

ArL 227 à 230.

Ziehier de inhoud der artikelen, waarover de Duitse regering weigert verbintenissen aan te gaan: 1. De geallieerden beschuldigen openlijk den gewezen keizer Wilhelm II « wegens een zwaren inbreuk op de internationale morafiteit en de heiligheid van verdragen. » De uitlevering van den gewezen keizer moet aan de Nederlansche regering gevraagd worden en den bijzondere rechtbank moet gevormd worden, bestaande uit een rechter van elk der vijf groote mogendheden. De rechtbank moet worden geleid door de verhevenste beginselen van internationale politiek en moet tot taak hebben te bepalen, welke bestraffing naar haar oordeel moet worden opgelegd. Militaire rekeningen moeten door de geallieerden ingesteld worden tot het doen rechtstaan van personen, beschuldigd van daden van schending der wetten en gebruiken van den oorlog en de Duitse regering moet alle personen, op deze wijze beschuldigd uitteleveren. Zulke rekeningen moeten ingesteld worden door elke geallieerde mogendheid; afzonderlijk, tegen welke onderdanen misdadige feiten gepleegd zijn. De beschuldigten zijn gerechtigd hun eigen verdediger te benoemen en de Duitse regering is verplicht alle documenten en inlichtingen te verschaffen, waarvan de over-ligging noodig kan zijn.

M. Bauer, eerste minister, voert het woord in de Nationale vergadering.

Hij verdedigt de houding der nieuwe regering. Uit Weimar wordt gezegd dat in den loop der zitting van de nationale vergadering, M. Bauer, eerste minister, hulde gebracht heeft aan de werkzaamheid van de voorgaande regering, van de ontslaggevende ministers, van de leden der vredesafvaardiging. M. Bauer legde in zijne rede uit, dat de voorgaande regering haar ontslag gegeven heeft ten gevolge van het meeningsverschil der ministers in zake de onderteekening. Hij voegde er bij dat het uiterst pijnlijk is in eene nieuwe regering te treden, wier eerste plicht het is een onrechtvaardigen vrede te teekenen. Wij mochten, zegde hij, onze medewerking niet weigeren, indien wij het gevaar niet wilden oploopen, nu te behandelen over te leveren aan een chaotischen toestand, waarin geen heil meer te zoeken was. Onze verplichte plicht was het datgene te reddien wat er nog te reddien was.

M. Bauer betreurt dat de demokraten niet opnieuw medewerking met de regering wier programma hetzelfde zal blijven als dat der oude regering.

Sprekend zich aan bij de verontwaardiging van allen en smeekt de vertegenwoordigers van de kwestie der onderteekening of weigering geene partijkwestie te maken. Gelooft niet, eindigde hij, dat diegene die de weigering van de Duitse volk te vriend te hebben. Gelooft niet, dat diegene die, gedwongen door de noodzakelijkheid tot onderteekening besloten, heden zouden zijn die geen het minste gevoel meer zouden bezitten van wat het recht der natie eischt.

Volmacht om Duitschland's antwoord aan de geallieerde te overhandigen werd verleend aan M. Hanell van H. ministeren.

Inschietlijken voorzitter der Duitse vredesafvaardiging te Versailles. Bauer, minister-voorzitter, heeft Zondag namiddag, namens de regering aan de entente eene nota gezonden, te samen met den uitslag van de stemming van de Nationale Vergadering over de kwestie van vertrouwen. De nota zegt dat de regering der Duitse republiek gedwongen is te besluiten, maar luid van een ultimatum het vdrdrag te teekenen of haar handteeken te weigeren. « Het Duitse volk wil de herneming van den bloedigen oorlog niet; het wil een duurzaam vrede. Met het oog op de hart-inochtelijke beoogingen die kunnen ontstaan tusschen de bevolking der Oostmark die moeten afgestaan worden, is de regering verplicht alle verantwoordelijkheid van zich af te werpen voor welkzake mogelijkheid die on-ten kunnen ontstaan ten gevolge van het vdrdrag dezer bevolking tegen de ontteekening van Duitschland. Toch is de Duitse regering bereid de voorwaarden der entente te onderteekenen onder het volgende voorbehoud. Het Duitse volk wacht de vrijstelling van al de Duitse krijgsgevangenen tegen 1 Juli. De regering verbindt zich de vredesvoe-waarschuwing te leven, maar moet doen opmerken dat het geen verantwoordelijkheid op zich neemt, indien de onuitvoerbaarheid er van bezeeven wordt. Volgt de weigering van art. 227 à 230.

Antwoord van de Entente. De schreef vast gedraaid.

In antwoord op de mededeeling van de Duitse regering heeft M. Clemenceau te 10 uur Zondagavond het volgende antwoord ge-stuurd aan M. Hanell, voorzitter der Duitse afvaardiging te Versailles: 1. De geallieerde en geassocieerde mogendheden hebben de nota der Duitse delegatie onder dagteekening van helen ontvangen en gezien den korten tijd, welke er over blijft, oordeelen zij het hun plicht een onmiddellijk antwoord te geven. Van het tijdsbestek, binnen hetwelk de Duitse regering een definitief besluit over de onderteekening van den vrede te nemen, blijft minder dan 24 uren over. De geallieerde en geassocieerde mogendheden hebben met de grootste aandacht de opmerkingen van de Duitse regering op het Vredesverdrag onderzocht; zij hebben er in alle vrijmoedigheid op geantwoord en de toegevingen gedaan, die zij rechtvaardig oordeelen. De laatste nota der Duitse delegatie bevat geen enkel bewijsvoering, geen enkele opmerking, die niet reeds het voorwerp van hun onderzoek uitmaakte. Zij achten zich bijgevolg verplicht te verklaren, dat het oogeblik van redewitwen voorbij is. Dat zij geen wijzigingen of voorbehoud kunnen aannemen; 2. Dat zij gedwongen zijn van de vertegenwoordigers van Duitschland eene verklaring zonder omwegen te eischen over hunnen wil van te onderteekenen en het vdrdrag in zijne algeheeldheid te aanvaarden, oitwel weigering van te teekenen en van aanvaarding van het vdrdrag in zijn definitief vorm. Na onderteekening zullen de geallieerde en geassocieerde mogendheden Duitschland verantwoordelijk houden voor de uitvoering van het vdrdrag in al zijne bepalingen. Aanvaard, Heer Voorzitter, de verzekering mijner hoogachting. (Get.) CLEMENCEAU.

De nota van von Hanell.

Te'st der nota van von Hanell aan den voorzitter der conferentie, waar hij de Duitschers zich bereid verklaaren om het Vredesverdrag te teekenen: Versailles, 23 Juni 1919. Mijnheer, De minister van Buitenlandsche Zaken draagt mij uw Eerachtelijke het volgende van kennis te brengen. Het Gouvernement der Duitse Republiek heeft uit de laatste mede-

deeling der geallieerde en geassocieerde mogendheden met diep leedwezen gezien, dat ze besloten zijn, door geweld aan Duitschland de zamenkoming op te leggen, zelfs van de voorwaarden, welke van stoffelijk belang onthoudt, tot doel hebben, het Duitse volk van zijne eer te berooven.

Dan, de eer van het Duitse volk kan door geene daad van geweld worden aangelast. Na het schrikkelijk lijden van de laatste jaren beschikt het Duitse volk niet meer over de middelen om zijne eer te verdedigen. Zich-tend voor een verpletterende overmacht, maar zonder iets prijs te geven van zijne overtuiging, dat de ongelijke vredesvoorwaarden eene on-gehoord onrechtvaardigheid uitmaken, verklaart dien ten gevolge het Gouvernement der Duitse Republiek, dat het bereid is, de door de geallieerde en geassocieerde mogendheden opgelegde vredesvoorwaarden te teekenen. (Get.) VON HANELL.

Clemenceau zou eindelijk naar rust verlangen.

Volgens den « Echo de Paris » zou Clemenceau, oordeelende dat zijne taak voltoerd is, zich na de afkondiging van het vdrdrag willen terugtrekken. Hetzelfde blad meent te weten, dat de Kamers einde Juli het vdrdrag zullen ratificeren. Verder gelooft de « Echo de Paris », dat de Duitse gevomachtigden heden zullen aange-durd worden en heden Berlijn zullen verlaten.

Na negen-en-veertig jaar.

M. Clemenceau vernam juist om 17 u. 5 in zijn bureel het antwoord der Duitschers per telefoon: hij zette vervolgens de minister en zijne medewerkers, die aanwezig waren: « Up de minuut heb ik nu 49 jaren gewacht. » M. Clemenceau had nog een onderoand met M. Wilson en Lloyd George, waarna hij zich naar de Invaliden begaf om het afvuren van het eerste schot bij te woenen. Hij werd door de verzichte menigte luid toegelucht. Te 18 uur deelde Clemenceau M. Pomarcé op het Elysée het besluit der Duitschers mede: M. Pomarcé wenschte M. Clemenceau met de-zen uitslag geluk. Deze laatste begaf zich hierop naar het Ministerie van Oorlog waar hij de gelukwenschen in ontvangst nam van alle ministers en medewerkers. Men herniet er aan dat het heden juist vijf jaar geleden is dat de amslag te Sarajewo plaats vond, die het voorwendsel werd tot den oorlog.

Het groote nieuws te Parijs.

Het was ontvooer zes ure, toen de bevolking van Parijs uit de gebouwen werd verleidend vernam, dat de Duitse Hegeering aan de afgevaardigden bevel had gegeven, den vrede onvoorwaardelijk te teekenen. Hoewel men aan Duitschland's besluit niet meer twijfelde, werd op het Boulevard het groote nieuws met vollooming en vreugde ontvangen. Als een looppand voor deed het de ronde. De dagblad-verters waren in een ommekeer uitverklecht. Op het terras voor de kollezen werden levendige gesprekken gevoerd. Voor het raam van een groot dagblad werd het nieuws aange-past, «-oching» roemde het volk in grooten massa, zamen, en verspreid het verker. Niet dan offermoud gezichten. Een blide klank het al overmond: « Het is er dan toch van gekomen! Vrede... eindelijk! » De voorbij-gaande « politus » glimlachten. Een hunner zei: « Nu men ze voor goed heeft liggen zullen we misschien naar hun mouge gaan. » Reeds verschenen aan sommige vensters de vlaggen der geallieerden en verkondigden de blide gebeurtenis, die weldra voor goed een einde aan den oorlog zal maken.

In de provincie was de geestdrift al even groot als te Parijs.

Te Toulouze zijn de matrozen stoetsgewoed door de stad getrokken en in heden aan den voet van het geteekenen voor de geseuevelen palmtakken en vlaggen neer-gelagd. Daarna heeft de stoet den maritiemen pretek en de overheden een ovale gebracht. Te Brest hebben al de voor anker liggende schepen kanonschot glos. Nationale en geallieerde vlaggen werden geschoken en de soemilichale vlaggen wel een uur. Matrozen en soldaten doorliepen de stad en zongen nationale leedren. Ook te Havre hebben zulke betoogingen plaats gehad.

De indruk in Engeland.

Het nieuws dat de Duitchers zullen teekenen, is te Londen ontvangen zonder ook maar eene betooging van uitbundige geestdrift uit te lokken. Buiten de stad liep het volk saam en werden eenige vuurpijlen afgestoken. In Schotland, te Leith en te Granton, hoorde men een uur lang de stomtoest der schepen die in de haven voor anker ligen. Te Edin-burg stroomden duizenden personen saam in het centrum der stad en slaakten jubelkreten. Onmiddellijk werd in de huizen blydlag en zag men de kinderen vreugdeuren ontsleken.

Berlijn ontleedren.

Te Berlijn werd Maandag morgen andermaal de wapenstilstand gesehonden, daar er voor-werpen werden vernield die aan de bondgenooten moesten overhandigd worden. Men meldt namelijk: Er zijn soldaten en studenten die tuischins binnengedrongen, hebben er de in 1870 en 71 veroverde Fransche Vaandel uitgehaald en die voor het stand-beeld van Frederik den Groote verbrand. De Fransche Vaandel die door officieren uit het tuischins zijn gehaald en verbrand, moesten volgens de vredesvoorwaarden aan Frankrijk worden teruggevoerd. Een nationalistische reactie tengevolge van de vredesvoorwaarden schijnt zich ook elders hier en daar reeds te doen gevoelen. De « Lokal Anzeiger » meldt uit München btoogingen van groot omvang, waarbij die Wacht am Rijn en Duitschland über alles werden gezongen.

Duitse geïnterneerde schepen in den gred geboerd.

EENE SAMENKOMING. Uit Londen wordt bericht, dat in de Duitse pantserscheepen en kruisers, welke sedert de wapenstilstand te Scapa-Flow waren geïnter-neerd, door de Japische bemanningen in den

grond geboerd werden, met uitzondering van 3 kruisers, welke bijtijds door Engelsche sleep-booten aan de kust konden gebract worden. Ook al de torpedobooten, met uitzondering van vier, die tot werd gebouwd, zijn tot zinken gebracht.

Daar eene Duitse sloepen, welke van de zinkende schepen wgvvoerden, geen gevolg gaven op het bevel der Engelchen om te stoppen, opende deze h't vuur. Een klein aantal Duitschers werden geolod of gekwetst. De Duitse admiraal en de meeste zijner zeehelden werden daarop aan boord van Britsche schepen gevangen gezet.

Krachtsen 't wapenstilstandsverdrag waren de bewaking op het onderboord van de Duitse oorlogsschepen aan ploegen Duitse zeehelden toevertrouwd. In geval van onteekening van 't vredes-verdrag, kwamen deze oorlogsschepen als van zelf in het bezit der geallieerden. Er waren dan ook al schikkingen getroffen om daartoe heden over te gaan, docu de Duitschers waren de geallieerden van en deden hinnen schepen zinken.

Het sein der beweging.

Een roode vlag, welke geseheuen werd, gaf den Duitschers het sein om hun schepen in den grond te boren. Inzake daarop helen zij sloepen te water, waarmede zij in de richting van de kust rooiden. De bewapingschepen openden onmiddellijk het vuur op de sloepen welke weigerden te stoppen. De matrozen sprongen te water en konden al zweemend aan wal gerkomen, waar zij werden aangehouden.

« ONZE KRIJG SCHULD », ZEGT DE ADMIRAAL.

Aangaande de tot zinken gebrachte Duitse vloot, heeft admiraal Percy Scott aan den « Sunday Times » verklaard: « Dat hebben wij verhand, door op de Duitschers te hebben w'rd. Gedurende heel den oorlog hebben zij geloued, geene beschaafde volk te zijn, en men had ze niet als beschaafden moeten behandelen. » Volgens genoemde blad, is men er in zeevaartrijngen niet weinig over verwonderd, dat men naar 't schijnt niets hecht gedaan om zink bedr'af te voorkomen. Admiraal Gyprian Bridge heeft op zijne beurt verklaard, dat het eene s'ending van den wapenstilstand is, bijna gelijksaamde met eene nieuwe v'andige daad. De onafhankelijke liberale afgevaardigde Kenworthy, kapitein ter zee gelooft niet, dat de schepen op bevel der Duitse Hegeering tot zinken zijn gebracht. Hij geloofde veel eer aan een komplot, geseemd door eenige heethoorden, die den vijand in de Scapa-Flow b'a waren.

Von Heuler volbrak een keuzelike bevel.

Volgens de « Daily Chronicle » is de schout-bij-nacht von Heuler verstaard ebede, dan hij in de meening v'keerde dat de wapenstilstand Zaterdag intasteden ten einde liep. Hij aanvaardde de volgeige verantwoordelijkheid van het tot zinken brengen der schepen, wat hij deed ten gevolge van een vdrdrag van den keizer sig-komheid in het begin van den oorlog door dat vdrdrag was het de eedellike niet toegestaan een oorlogsschip over te geven.

enige weken geleden deed von Heuler eene reis naar Berlijn, onder v'orwendeel dat hij ziele w'g heeft eedde eht. Er w'rd gezegd, dat hij te Berlijn zal bij de Duitse delegatie de Duitse afvaardiging tot de verantwoording der vloot besloten hebben.

Von Heuler voor den k'ijg raad.

De « Daily Mail » meldt dat von Heuler voor den krijgsraad zal geopen worden, omdat hij door niet tot zinken brengen der geintereerde Duitse vloot te Scapa-Flow, de voorwaarden van het wapenstilstandsverdrag geschouken heeft. Hij is naar Nigg geleid en in arrest gesteld. Met hem werden 1800 officieren en gesleden aangehouden.

Hoe het Duitse antwoord toekwam.

Het was 5 u. 20 's avonds. Een hardijlende auto reed naar het huiswaerts van buitenlandsche zaken en hield stil voor den trap leidend naar het kabinet van den minister. Colonel Jenty, een bravenacht onder den arm, stapte uit en h'gag zich naar het vertrek van M. Hanell, die er de contrainte opende den b'ichingsdag. Hij bezette 20 regels van hien-schrift, gericht aan M. Clemenceau en getee-nd van Hanell. Twee secretarissen vertaalden in een paar minuten het historische stuk. Glimlachend stak M. Dalata het stuk, dat het lot van Duitschland en van de wereld be-zelde, in zijnen zak, begaf zich naar zijn auto en reed naar M. Clemenceau. Aldus eindigde in den grootsten eenvoud de ver-schrikkelijkste wereldoorlog die vijf jaren duurde.

Enige minuten later verkondigde de doo-derende knonome de vreugdemare aan de wachtende wereld.

Te Versailles wordt alles in geseheid gebracht.

In het ksteel te Versailles is alles in geseheid gebracht voor de onderteekening van het vdrdrag van de geallieerde en geassocieerde natie in hoofdvorm geplaatst. Hieraan zullen 30 geallieerde plaats nemen. In het midden is een tabel neergelegd, waar de 70 handteekeningen gezet en de zegels aangebracht zullen worden. Het geheel rust op een onmetelijke verhooging, heeft bekleed met kostelijke tapijten. Verder heeft men geene versieringen in de zoo rijke en toch sombere galerij aangebracht. Een aantal journalisten en enkele geooogedden zullen de plechtigheid, die heel eenvoudig en aardig gehouwen wordt, bijwonen. Het geheel zal overings zeer kort zijn.

De plechtigheid der onderteekening.

De onderteekening moet geest worden naast een zegel in rooi was. Alle zegel- worden aan elkaar verbonden door een blauw luit. Er wordt verwacht dat de plechtigheid 2 uur zal duren. Het is nog niet zeker of M. Clemenceau zal spreken, maar vermoedelijk zal het hoofd der Duitse delegatie een laatste protest doen hooren. Alle geallieerden, ook de diplomaten zullen